

РЕШЕНИЕ

№ 5246

София, 10.04.2012

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на петнадесети март две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВЕТЛА ПЕТКОВА
ЧЛЕНОВЕ: НАТАЛИЯ МАРЧЕВА
МИЛКА ПАНЧЕВА
РУМЯНА ПАПАЗОВА
АТАНАСКА ДИШЕВА

при секретар Григоринка Любенова и с участието
на прокурора Лиляна Кръстановна изслуша докладваното
от съдията НАТАЛИЯ МАРЧЕВА
по адм. дело № 2085/2012.

Производството е по чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на П.И.И. от гр. Р. срещу решение № 16689 от 19.12.2011 г. по адм. дело № 234/2011 г. по описа на Върховния административен съд - пето отделение. Релевирани са оплаквания за нарушение на материалния закон и необоснованост.

Ответникът - Комисия за защита на личните данни, не е взела отношение по спора.

Ответникът - Ректор на ВСУ "Ч.Х." - гр. В., моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Последната е постъпила в предвидения в чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен преклузивен срок, подадена е от надлежна страна и процесуално е допустима, но разгледана по същество, е неоснователна.

С решение № 16689 от 19.12.2011 г. по адм. дело № 234/2011 г., Върховният административен съд - пето отделение, е отхвърлил жалбата на

П.И.И. от гр. Р. срещу Решение № 31/08/09 от 11.12.2010 г. на Комисията за защита на личните данни. Съдът е приел, че както ректорът на ВСУ "Ч.Х." - гр. В., така и членовете на Комисията по трудоустройство са боравили с данните за здравето на Иванов, съдържащи се в експертното решение на ТЕЛК, в рамките на нормативно определените си задължения и с цел защита на живота и здравето на физическото лице, за което се отнасят. Обжалваното решение на Комисия за защита на личните данни е постановено при спазване на административнопроизводствените правила и при съблюдаване на материалния закон.

Така постановеният съдебен акт не страда от визираните в касационната жалба отменителни основания по чл. 209, т. 3 АПК.

По първоначалното дело е било установено, че Експертно решение № 4745 от 12.12.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания гр. Р. е било изпратено на ВСУ "Ч.Х." - гр. В., служебно от експертната на работоспособността и е постъпило във висшето учебното заведение на 11.01.2007 година. Предвид това обстоятелство и на основание чл. 317, ал. 3 от КТ, чл. 2, ал. 2 от Наредбата за трудоустройство и чл. 24, ал. 1, 2 и 4 от ЗЗЛД, ректорът е разпоредил на комисията, назначена със заповед № 494 от 08.06.2001 г., да разгледа случая и направи писмено предложение относно възможността Иванов да бъде включен в учебния процес като действащ преподавател при намален хорариум или преместен на друга подходяща работа съобразно предписанието на здравния орган. Комисията включва помощник - ректор, председател на КНСБ, лекар, завеждащ медико-диагностичен комплекс и организатор по охрана на труда. От казаното се налага извода, че цитираната комисия отговаря на изискванията на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за трудоустройство. Освен това е било взето предвид и становището на Службата по трудова медицина при МЦ "М.В." относно оценката на риска на работното място и възможността Иванов да изпълнява условията на длъжността "преподавател", на която е назначен преди регистриране на заболяването от ТЕЛК. Съгласно чл. 24, ал. 1 ЗЗЛД, администраторът може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните. В случая е налице втората хипотеза.

В Експертно решение № 4745 от 12.12.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания гр. Р. е посочено 80 % трайно намалена работоспособност и като противопоказни условия на труд - психо-емоционално пренатоварване. Следователно налице е предписание на здравните органи относно режима на работа на жалбоподателя, което изисква облекчаване на условията на труд на същата длъжност, която той, с оглед на заболяването, може да изпълнява. Съгласно чл. 1, ал. 3 от Наредбата за трудоустройство, ТЕЛК (НЕЛК) трудоустроява лица, на които определя 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност или здравни противопоказания за изпълняване на възложеното им работа. В случая е избрана втората хипотеза.

Несъмнено работата на преподавателя във висше учебно заведение при пълен хорариум води до посоченото пренатоварване. Съгласно чл. 317, ал. 3 от КТ, работодателят е длъжен да премести работника или служителя на подходяща работа, съгласно предписанията на здравните органи в 7-дневен срок от получаването им. Алинея четвърта от същия текст предвижда, че при неизпълнение на това задължение от работодателя, той дължи на работника или служителя обезщетение по чл. 217 от КТ.

От казаното се налага извода, че личните данни на П.И.И., съдържащи се в Експертно решение № 4745 от

12.12.2006 г. на ТЕЛК за общи заболявания гр. Р. са обработени законосъобразно и в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни и в защита на здравето на лицето.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД, една от целите на закона е защита на лицата при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. Според чл. 2, ал. 2, т. 1 от същия закон, личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно. Член 4, ал. 1, т. 1 и 4 от ЗЗЛД предвиждат, че обработването на лични данни е допустимо, когато обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, както и в защита на здравето на лицето.

Стигайки до аналогични правни изводи тричленният състав на ВАС не е нарушил материалния закон.

Необосноваността като касационно основание обхваща грешките на съда при формиране на неговото вътрешно убеждение в насоките, които не са нормирани от закона. Такива грешките при прилагане на правилата на логическото мислене, на опитните правила, на каузалните връзки между явленията и др. подобни. Грешки от посоченото естество в обжалваното решение липсват.

По изложените в настоящите мотиви съображения касационната жалба се възприема като неоснователна, а обжалваното решение се оставя в сила.

Предвид изхода на спора пред настоящата инстанция, направеното искане, договор за правна защита и съдействие от 15.03.2012 г. и на основание чл. 143, ал. 3 АПК в полза на ВСУ "Ч.Х." - гр. В., се присъжда сумата 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 АПК, Върховният административен съд - петчленен състав, Втора колегия,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 16689 от 19.12.2011 г. по адм. дело № 234/2011 г. по описа на Върховния административен съд - пето отделение.

ОСЪЖДА П.И.И. от гр. Р., да заплати на ВСУ "Ч.Х." - гр. В., сумата 400 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Светла Петкова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Наталия Марчева
/п/ Милка Панчева
/п/ Румяна Папазова
/п/ Атанаска Дишева